

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 183.671 van 30 mei 2008

A.178.470/V-1725

In zake: **het Vlaams Gewest**,
vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jan BERGE, advocaat,
Naamsestraat 165
3000 Leuven,

tegen:

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Francis HAUMONT en
Mr. France GUERENNE, advocaten,
chemin du Stocquoy 1-3
1300 Waver.

Tussenkomende partijen:

1. **de Société régionale wallonne
du Transport**, afgekort als "SRWT",
avenue Gouverneur Bovesse 96
5100 Namen,
2. **de nv Société de développement et de promotion de
l'aéroport de Liège-Bierset**, afgekort als "SAB",
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre RAMQUET en
Mr. Eric LEMMENS, advocaten,
Ilôt Saint-Michel, place Verte 13
4000 Luik.

**DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING**

Gezien het op 13 november 2006 ingediende verzoekschrift, waarbij het Vlaams Gewest de nietigverklaring vordert van de stedenbouwkundige vergunning (vergunning voor de uitvoering van technische werkzaamheden) die op 13 september 2006 door de Waalse Minister voor Huisvesting, Vervoer en Ruimtelijke Ontwikkeling is afgegeven aan de Société régionale wallonne du transport (SRWT), waarbij onder meer de verlenging met 413 meter van de hoofdbaan van de luchthaven van Luik-Bierset op het grondgebied van de gemeente Grâce-Hollogne vergund wordt;

Gezien de gelijktijdig ingestelde vordering, waarbij dezelfde verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de genoemde stedenbouwkundige vergunning vordert;

Gezien de op 6 en op 20 december 2006 ingediende verzoekschriften, waarbij de Société régionale wallonne du transport (SRWT) en de nv Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset (SAB) vragen als tussenkomen partijen te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevr. VOGEL, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op basis van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 8 februari 2008 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 11 maart 2008 om 10.00 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer JAUMOTTE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. STAELENS, loco Mr. J. BERGE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. Fr. GUERENNE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. E. LEMMENS, advocaat, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. VOGEL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Société régionale wallonne du transport (SRWT) bij een op 6 december 2006 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de nv Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset (SAB) bij een op 20 december 2006 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Overwegende dat het besluit om het verzoekschrift tot tussenkomst in te dienen evenwel enkel door de voorzitter en de directeur-generaal van die vennootschap namens die vennootschap is genomen; dat de nv SAB enerzijds steunt op de materiële onmogelijkheid om de raad van bestuur rechtsgeldig bijeen te roepen binnen de termijn waarbinnen een verzoek tot tussenkomst kon worden ingediend, en anderzijds zowel op artikel 19, eerste lid, van haar statuten, dat de raad van bestuur machtigt het dagelijks bestuur van de vennootschap op te dragen aan één of meer personen, die al dan niet bestuurder zijn, als op een besluit van de raad van bestuur van 15 april 2002, waarbij aan de voorzitter en de directeur-generaal van de vennootschap, als ze samen handelen, de bevoegdheid wordt verleend om het dagelijks bestuur van de vennootschap waar te nemen en de vennootschap te vertegenwoordigen wat dit dagelijks bestuur betreft, om te stellen dat het besluit om het verzoekschrift tot tussenkomst in te dienen rechtsgeldig genomen is door de voorzitter en de directeur-generaal die samen namens de vennootschap hebben gehandeld, omdat zulk een handeling een bewarende handeling is, die onder het dagelijks bestuur van de vennootschap valt; dat in het verzoekschrift tot tussenkomst tevens vermeld wordt dat die bewarende handeling door de raad van bestuur van de vennootschap bekrachtigd zou worden op zijn vergadering van 21 december 2006;

Overwegende dat artikel 19, eerste lid, van de statuten van de vennootschap de raad van bestuur machtigt het dagelijks bestuur daarvan op te dragen aan één of meer personen, die al dan niet bestuurder zijn; dat de raad van bestuur op basis van die machtiging op 15 april 2002 besloten heeft dat de voorzitter en de directeur-generaal, als ze samen handelen, bevoegd zijn om het dagelijks bestuur van de vennootschap waar te nemen en de vennootschap te vertegenwoordigen wat dit dagelijks bestuur betreft; dat in datzelfde besluit (punt 3.2., tweede lid) staat dat onder "dagelijks bestuur" de handelingen moeten worden begrepen die slechts de uitvoering vormen van de gedragslijn uitgetekend door de raad van bestuur, de bevelen gegeven door en de richtlijnen waartoe besloten is door het directiecomité, en de handelingen die dag na dag gesteld moeten worden om alles draaiende te houden, alsook het uitvoeren van de besluiten die door de algemene vergadering, de raad van bestuur of het directiecomité zijn genomen;

Overwegende dat artikel 39 van de statuten van de vennootschap bepaalt dat verwezen wordt naar de wetsbepalingen betreffende de handelsvennootschappen voorzover daarvan in de statuten niet uitdrukkelijk wordt afgeweken; dat artikel 522, § 2, van het Wetboek van vennootschappen bepaalt dat de bevoegdheden van de raad van bestuur van een naamloze vennootschap onder meer de bevoegdheid omvatten om te besluiten een rechtsvordering in te stellen, en dat luidens artikel 525 van hetzelfde wetboek "het dagelijks bestuur van de vennootschap, alsook de vertegenwoordiging van de vennootschap wat dat bestuur aangaat, (...) opgedragen (mogen worden) aan een of meer personen, al dan niet aandeelhouders, die alleen of gezamenlijk optreden";

Overwegende dat artikel 19, eerste lid, van de statuten, en het besluit van de raad van bestuur van 15 april 2002 niet uitgelegd kunnen worden alsof ze de voorzitter en de directeur-generaal van de vennootschap een algemene bevoegdheid verlenen om de vennootschap, zelfs voor zaken die buiten het dagelijks bestuur vallen, in rechtszaken te vertegenwoordigen, terwijl het besluit om beroep in te stellen bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State volgens vaste rechtspraak geen handeling is die gerekend kan worden tot het dagelijks bestuur van een vennootschap, waaronder handelingen moeten worden begrepen die nodig zijn om te beantwoorden aan de noden van de dagelijkse werking van de vennootschap en handelingen die zowel wegens hun gering belang als wegens de noodzaak van een snelle oplossing niet wettigen dat de raad van bestuur zelf optreedt; dat dat, prima facie, ook geldt wanneer het, zoals in casu, gaat om het besluit om een verzoek tot tussenkomst in te dienen, al is het ter ondersteuning van de verwerende partij; dat zulk een verzoek evenmin

beschouwd kan worden als een bewarende handeling die onder het dagelijks bestuur van de vennootschap valt;

Overwegende dat de bewering dat het voor de vennootschap materieel onmogelijk was haar raad van bestuur tijdig rechtsgeldig bijeen te roepen om het besluit te nemen als tussenkomende partij op te treden in het kader van dit beroep, onkracht wordt zowel door de termijn van vijftien dagen toegekend om het verzoek tot tussenkomst in te dienen, als door artikel 15 van de statuten van de vennootschap, dat, zoals het gewijzigd is door de algemene vergadering van 5 september 2005, bepaalt dat de raad van bestuur bijeen kan komen na een schriftelijke oproeping die minstens vijf werkdagen vóór de vergadering aan de leden ervan gericht is; dat, ten slotte, de vennootschap geen enkel bewijs voorlegt, zelfs niet op de terechtzitting van 11 maart 2008, volgens hetwelk de raad van bestuur op zijn vergadering van 21 december 2006 het door de voorzitter en de directeur-generaal genomen besluit om als tussenkomende partij op te treden, bekrachtigd zou hebben; dat zulk een bekrachtiging hoe dan ook plaatsgevonden zou hebben na het verstrijken van de termijn om als tussenkomende partij bij de Raad van State op te treden; dat het verzoek om als tussenkomende partij te mogen optreden in de schorsingsprocedure dat door de Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset (SAB) is ingediend, bijgevolg niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de partij die de schorsing vordert haar belang bij het vorderen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning enerzijds steunt op de bekommernis om de bevolking van het Vlaams Gewest een gezond leefmilieu te bieden, overeenkomstig artikel 23, derde lid, 4/, van de Grondwet, en artikel 1.2.1. van het Vlaams decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, want het lawaai dat samengaat met de toename van het luchtverkeer als gevolg van de verlenging van de banen van de luchthaven Luik-Bierset, een zeer ernstig milieuprobleem zou zijn, en anderzijds op het feit dat de overheden van het Waals Gewest verhinderd hebben dat de bepalingen van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994, gesloten tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten, ten aanzien van haar correct werden toegepast, terwijl dat samenwerkingsakkoord in casu wel degelijk van toepassing was; dat de partij die de schorsing vordert, en die ter adstructie van verscheidene middelen de schending van diverse bepalingen van dat akkoord aanvoert, onder meer stelt dat de overheden van het Waals Gewest haar het dossier omtrent de stedenbouwkundige vergunning en het milieu-effectenonderzoek niet

hebben bezorgd, althans niet op het ogenblik dat dit nuttig voor haar was, omdat ze dan tijdens het openbaar onderzoek of anderszins haar bezwaren tegen het project had kunnen laten gelden;

Overwegende dat de verwerende partij in de schorsingsprocedure het belang van het Vlaams Gewest om in rechte op te treden betwist; dat ze zich baseert op een arrest van de Raad van State waarin dit rechtscollege geoordeeld zou hebben dat de gemeente en haar burgemeester er geen persoonlijk belang bij hebben om een ministeriële beslissing betreffende het systeem van het preferentieel gebruik van de banen van de luchthaven Brussel-Nationaal te betwisten, om te stellen dat het belang dat het Vlaams Gewest aanvoert, inzonderheid voorzover het slaat op het recht op een gezond leefmilieu voor zijn bewoners, geen specifiek of persoonlijk belang van het Vlaams Gewest is, maar integendeel samenvalt met het algemeen belang; dat, vergeleken met de vorige vordering tot schorsing, waarin de auditeur geconcludeerd had dat één van de middelen tot nietigverklaring kennelijk gegrond was, de verwerende partij in deze schorsingsprocedure opmerkt dat de onderscheiden schendingen aangevoerd in het kader van de voorliggende vordering tot schorsing, geen verband meer houden met de schending van een procedure van verplichte raadpleging door de overheden van het Waals Gewest, en dat de aangevoerde schending van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994, voorzover met dit akkoord rekening moest worden gehouden, irrelevant is, aangezien het Vlaams Gewest er hoe dan ook van op de hoogte is gebracht dat een vergunningsaanvraag was ingediend waarvoor een milieu-effectenonderzoek vereist was, en haar opmerkingen heeft kunnen laten gelden;

Overwegende dat de partijen hun standpunt op de terechtzitting handhaven;

Overwegende dat de partij die de schorsing vordert er belang bij heeft om in rechte op te treden en dat haar persoonlijk en specifiek belang onbetwistbaar vaststaat, in de mate dat dit belang steunt op een beweerde schending van de raadplegingsprocedure waarin het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 voorziet; dat het feit dat een gemeenschap of een gewest niet is geraadpleegd in het kader van een procedure van verplicht overleg volgens vaste rechtspraak immers volstaat is om het belang bij het beroep te wettigen; dat de vraag of de bezwaren die ontleend worden aan niet-inachtneming van zulk een procedure al dan niet gegrond zijn, verband houdt met de zaak zelf en er bijgevolg niet toe kan leiden dat de partij die de schorsing vordert het belang wordt ontzegd om in rechte op te treden; dat er bijgevolg geen grond is om de exceptie van niet-ontvankelijkheid gebaseerd op de ontstentenis van een belang om schorsing te vorderen, aan te nemen;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak:

1. Op 6 februari 2003 keurt de Waalse Gewestregering de herziening van het gewestplan van Luik definitief goed. Dat plan heeft onder meer tot doel de uitbouw van de luchthavenactiviteit en de economische activiteit die verbonden is aan de luchthaven mogelijk te maken door verschillende percelen die noodzakelijk zijn voor de toekomstige vestigingen, in het gewestplan op te nemen. Meer bepaald heeft die herziening tot doel de grenzen van het gebied voor openbare nutsvoorzieningen en gemeenschapsvoorzieningen aan te passen aan de zone van het luchthavengebied, die de twee banen en de verlenging van de hoofdbaan omvat.

2. Op 31 mei 2001 dient de Société régionale wallonne du Transport (SRWT) een aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning in om op terreinen te Grâce-Hollogne verschillende werkzaamheden te kunnen uitvoeren, zoals de verlenging met 413 meter van de hoofdbaan, de aanleg van een taxiway, de inrichting van een strook om ijs en ijzel te bestrijden, aanverwante werkzaamheden (dienstwegen en omheiningen, bebakeningswerkzaamheden), de ondertunneling van spoorweglijn 36b, de afschaffing van de chaussée d'Hannut en de aanleg van de chaussée de Liège, het buiten gebruik stellen van een stormbekken langs de chaussée d'Hannut, het plaatsen van geluidswallen en schermen, de afwatering van het hele platform en de aanleg van een bufferbekken op het verkeersknooppunt van Grâce-Hollogne met een aansluiting van het nieuwe bufferbekken op het bestaande bekken van Sainte-Anne.

3. Met betrekking tot het project wordt een milieu-effectenonderzoek verricht door de nv AIB-VINCOTTE international, die door het Waals Gewest is erkend.

4. Met toepassing van artikel 12, § 2, van het decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu in het Waals Gewest is het milieu-effectenonderzoek voorafgegaan door een fase van raadpleging en voorlichting van het publiek die liep van 10 januari tot 8 februari 2002. Tijdens die raadplegingsfase zijn 286 brieven met opmerkingen ingediend. Daarin werd onder meer de vrees kenbaar gemaakt voor een verergering van de geluidshinder van de luchthaven, om reden dat de verlenging van de baan het mogelijk zou maken grote vliegtuigen toe te laten, waarvan het opstijgen met volle lading bijzonder luidruchtig zou kunnen zijn. Op 17 januari 2002 heeft de gemeente Grâce-Hollogne een informatievergadering gehouden.

5. Op 3 mei 2002 heeft de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Landbouw het volgende geschreven aan de Waalse Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu:

" Blijkens de berichten in de media worden de plannen voor de uitbreiding van de luchthaven in Bierset almaar concreter.

In de aanloop van de vergunningsaanvragen zou een milieu-effectenrapport worden opgesteld waardoor het Samenwerkingsakkoord over informatie-uitwisseling voor projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten van toepassing is en ons het MER na voltooiing zal toegezonden worden.

Nochtans had ik u willen vragen voor deze milieu-effectenrapport de mogelijkheden na te gaan voor een betrokkenheid van het Vlaams Gewest vanaf de aanvang van het MER.

Voor praktische afspraken over de organisatie van deze eventuele betrokkenheid kunnen uw diensten contact nemen met mijn administratie AMINAL (afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, Cel Mer).

In de hoop op een gunstig antwoord, (...)"

Dit verzoek is zonder gevolg gebleven.

6. De auteurs van de effectstudie dienen die op 24 oktober 2003 bij het Waals Gewest.

7. De gemeente Grâce-Hollogne heeft van 24 november tot 23 december 2003 een openbaar onderzoek gehouden. In het door het college van burgemeester en schepenen opgestelde proces-verbaal van de sluiting van het openbaar onderzoek wordt gewag gemaakt van 2.068 bezwaarschriften. Deze hadden hoofdzakelijk betrekking op het risico van verergering van de geluidshinder, toename van het verkeer, luchtvervuiling en reukoverlast (kerosine), het risico van vervuiling van het grond- en oppervlaktewater, aantasting van het leefmilieu en het landschap, veiligheidsrisico's voor de omwonenden (vliegtuigongevallen, chemische vervuiling...), de geringe gunstige weerslag op de werkgelegenheid en de nadelige gevolgen van het project voor de landbouw. Naast de bezwaarschriften van particulieren, zijn ook opmerkingen geformuleerd door de CILE (Compagnie Intercommunale Liégeoise des Eaux), de gemeenten Saint-Georges, Riemst, Bilzen, Hoeselt en Awans, alsmede door de provincie Limburg.

8. Aangezien de gemeente Riemst de provincie Limburg heeft gewezen op het aan de gang zijnde openbaar onderzoek, heeft deze provincie het Vlaams Gewest daarvan op de hoogte gebracht bij brief van 17 december 2003. Op 23 december 2003 heeft de Vlaamse Minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

daaromtrent een brief geschreven aan de Waalse Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu.

In die brief wijst de Vlaamse Minister er eerst op dat krachtens artikel 4 van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten, alsmede op basis van artikel 36 van het besluit van de Waalse Regering van 4 juli 2002 houdende organisatie van de milieueffectbeoordeling in het Waals Gewest, het Waals Gewest ertoe gehouden is het Vlaams Gewest op de hoogte te brengen van projecten die vermoedelijk een aanzienlijke weerslag zullen hebben op het leefmilieu in het Vlaams Gewest. In deze brief stond voorts het volgende te lezen:

" Dit vermoeden kan in casu moeilijk ontkend worden. Het zou zeer verwonderen indien voor het voorliggende project, waarover, het weze herhaald, bij geen enkele gewestelijke milieudienst in Vlaanderen concrete informatie beschikbaar is, de geluidseffecten niet tot het Vlaams Gewest zouden reiken.

Het eenvoudige feit dat zich gewestgrensoverschrijdende effecten kunnen manifesteren ten gevolge van het voorgenomen project is, gelet op de bewoordingen van artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord, voldoende opdat de daarin voorziene informatieuitwisseling zou worden geïnitieerd.

In toepassing van art. 4 van het Samenwerkingsakkoord wil ik u in ieder geval reeds om een exemplaar van het desbetreffende MER verzoeken.

Tevens vernam ik graag de reden waarom vooralsnog van de toepassing van het Samenwerkingsakkoord werd afgezien.

Aangezien volgens onze informele informatie het openbaar onderzoek in het kader van de vergunningsaanvraag op 23 december 2003 zou aflopen wil ik u ook vragen op welke wijze volgens het Waals gewest, alsnog aan het artikel 5 van dit Samenwerkingsakkoord in casu kan worden voldaan."

Op 29 januari 2004 heeft de Waalse Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu het volgende geantwoord (vrije vertaling):

" Ik heb uw brief van 23 december ll. betreffende het in het kenmerk vermelde onderwerp in goede orde ontvangen en dank u daarvoor.

Hierbij deel ik u mee dat de vergunningsaanvraag met betrekking tot de verlenging van de baan van de luchthaven van Bierset, slechts betrekking heeft op een stedenbouwkundige vergunning.

Gelet op het tijdstip waarop de aanvraag is ingediend, juni 2001, is de destijds geldende wetgeving van toepassing.

De gemeente Riemst heeft haar standpunt kenbaar gemaakt in een overlegvergadering van 13 januari 2003 (lees: 2004). Het grondgebied van de gemeente Riemst is trouwens niet begrepen in het plan met betrekking tot de

blootstelling aan geluidshinder, waarop de geluidshindergebieden van de luchthaven van Luik-Bierset aangegeven staan.

Bovendien is de gemeente Riemst in contact getreden met het Kabinet van Minister KUBLA, bevoegd voor de luchthavens van het Waals Gewest.

Ik zal mijn diensten evenwel om inlichtingen vragen omtrent de juiste wijze van toepassing van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31.10.1991 tot uitvoering van het decreet van 11.09.1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu, dat gelding had met betrekking tot de in juni 2001 ingediende aanvraag om stedenbouwkundige vergunning betreffende de verlenging van de baan van de luchthaven van Bierset.

Ik zal niet nalaten u op dat punt alle nuttige inlichtingen mee te delen en blijf te uwer beschikking.

Met de meeste hoogachting; (...)"

Deze briefwisseling is niet voortgezet.

10. Op 13 januari 2004 is een overlegvergadering gehouden.

11. De Gewestelijke Commissie voor ruimtelijke ordening (CRAT) brengt op 1 december 2003 een advies uit dat op 15 december 2003 in ontvangst is genomen.

12. De Waalse Milieuraad voor duurzame ontwikkeling (CWEDD) verstrekt op 26 november 2003 zijn advies, dat op 27 november 2003 is ontvangen.

13. Vervolgens worden verschillende diensten geraadpleegd:

- de Intercommunale d'incendie de Liège et environs brengt twee adviezen uit, op 1 april 2004 en 24 mei 2004;
- het directoraat-generaal Autowegen en Wegen van het Ministerie van Uitrustingen en Vervoer brengt zijn advies uit op 1 augustus 2001;
- de dienst archeologie van het directoraat-generaal Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Patrimonium (D.G.A.T.L.P.) verstrekt een advies op 20 april 2001;
- de Compagnie intercommunale liégeoise des eaux (C.I.L.E.) maakt haar standpunt twee maal over, namelijk op 18 en 19 juli 2001.

14. Het milieu-effectenrapport is ingediend door de gemachtigde ambtenaar van de D.G.A.T.L.P. op 4 maart 2004 en van 10 tot 24 maart 2004 ter inzage gelegd van het publiek.

15. Op 19 maart 2004 brengt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grâce-Hollogne een gunstig advies uit over de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning. Dat advies wordt op 10 mei 2004 overgezonden.

16. Bij besluit van 9 juli 2004 van de Waalse Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu wordt aan de SRWT een eerste stedenbouwkundige vergunning afgegeven. Deze bevat de volgende motivering in verband met het niet-aanwenden van de informatieprocedures waarin het voormelde samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 en artikel 36 van het voornoemde besluit van de Waalse Regering van 4 juli 2002 voorzien (vrije vertaling):

" Overwegende dat sommige bezwaarindieners een schending aanvoeren van artikel 36 van het besluit van de Waalse Regering van 4 juli 2002 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waals Gewest, terwijl andere verwijzen naar het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten;

Overwegende dat het besluit van 4 juli 2002, dat in werking is getreden op 1 oktober 2002, en meer bepaald artikel 36 ervan, met toepassing van artikel 20 van het decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu in het Waalse Gewest, zoals het is gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2002, niet van toepassing was toen de aanvraag werd ingediend;

Overwegende dat het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 de medezeggenschap beoogt van de burgers van de betrokken of mogelijkserwijs betrokken gewesten, dit wil zeggen de gewesten die last zouden kunnen hebben van de schadelijke gevolgen van de projecten: de bewoners van die gewesten moeten immers de mogelijkheid krijgen hun mening uit te brengen en bezwaar in te dienen in het kader van een openbaar onderzoek;

Dat in het onderhavige geval blijkt dat de burgers van de Nederlandstalige buurgemeenten, onder andere de gemeenten Hoeselt, Bilzen en Riemst, genoegzaam op de hoogte zijn gebracht van de vergunningaanvraag, in zoverre de meeste van de in het kader van het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften uitgaan van bewoners en besturen van de laatstgenoemde gemeenten; dat bovendien standaardbezwaarschriften zijn gepubliceerd in de pers;

Dat bijgevolg het doel van die bepalingen in acht is genomen en de betrokken inwoners geen grieven kunnen aanvoeren daar zij hun mening hebben kunnen geven;

Overwegende bovendien dat de aangevoerde bepalingen de overheid van een gewest waar het project gelegen is, een discretionaire beoordelingsbevoegdheid verlenen inzake de gewestgrensoverschrijdende weerslag van het project;

Dat het alleen aan die overheid staat de gevolgen van het project te beoordelen en te oordelen of het opportuun is om de procedure te volgen;

Dat de bezwaarindieners in geen enkel opzicht een kennelijke dwaling aantonen in de uitoefening van die discretionaire bevoegdheid, te meer daar het door die bepalingen beoogde doel, te weten de burgers en de overheden van de andere gewesten de mogelijkheid geven hun mening te uiten, is bereikt;

Dat hoe dan ook niet de bestreden handeling alle aangevoerde geluidsoverlast zal veroorzaken, doch wel de ontwikkeling van de bedrijvigheid die samenhangt met de exploitatie van de luchthaven, toegestaan bij het besluit van 6 februari 2003 tot herziening van het gewestplan van LUIK".

Die vergunning wordt bij een verzoekschrift van 9 september 2004 aangevochten door het Vlaams Gewest.

17. Op 4 oktober 2005 wordt de omstreden stedenbouwkundige vergunning ingetrokken. Die intrekking wordt vastgesteld bij arrest nr. 161.357 van 14 juli 2006.

18. Bij brief van 20 oktober 2005 bezorgt de Waalse Minister van Huisvesting, Vervoer en Ruimtelijke Ontwikkeling aan de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, met toepassing van artikel 39 van het besluit van de Waalse Regering van 31 oktober 1991 houdende uitvoering van het voormelde decreet van 11 september 1985 een dossier met de volgende stukken:

- een kopie van het dossier van de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning;
- de beslissing tot vaststelling van de inhoud van het milieu-effectenonderzoek;
- het milieu-effectenonderzoek alsook de niet-technische samenvatting;
- de notulen van de informatievergadering van 17 januari 2002;
- het milieu-effectenrapport.

19. Op 6 april 2006 deelt de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur zijn standpunt mee waarin hij, samengevat, van oordeel is dat het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten niet in acht is genomen. De rechten en belangen van het Vlaams Gewest en van de inwoners ervan zouden dus zijn geschonden en dat zou alleen kunnen worden goedge maakt door de procedure voor de vergunningsaanvraag ab initio over te doen.

20. Op 13 september 2006 geeft de Waalse Minister van Huisvesting, Vervoer en Ruimtelijke Ontwikkeling een nieuwe stedenbouwkundige vergunning af aan de SRWT die onder andere de onderliggende motivering bevat betreffende de invloed van het project op het grondgebied van het Vlaams Gewest en wat de naleving betreft van het besluit van de Waalse regering van 4 juli 2002 en van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 (vrije vertaling):

" (...)

Overwegende dat het Vlaams Gewest in zijn brieven van 3 mei 2002 en 23 december 2003 gevraagd heeft alle gegevens te bezorgen, onder meer het milieu-effectenonderzoek, aangezien het project volgens dit gewest een weerslag zou kunnen hebben op zijn grondgebied;

Dat het Waals Gewest bij brief van 20 oktober 2005 het dossier bedoeld in artikel 37 van het besluit van de Waalse Regering van 31 oktober 1991 heeft toegezonden aan het Vlaams Gewest;

Overwegende dat het Vlaams Gewest bij brief van 2 april 2006 onder meer geoordeeld heeft dat het milieu-effectenonderzoek onvolledig was doordat daarin niet de weerslag van de hinder op het grondgebied van het Vlaams Gewest aan bod kwam;

Overwegende dat uit het milieu-effectenonderzoek blijkt dat het project voor de verlenging van de hoofdbaan van de luchthaven geen noemenswaardige gevolgen zal hebben voor het leefmilieu, en meer in het bijzonder op het vlak van geluidshinder in het Vlaams Gewest;

(...); dat de inhoud van het milieu-effectenonderzoek bijgevolg niet alleen betrekking had op het onderzoek van de gevolgen van de verlenging van de baan voor het grondgebied van het Waals Gewest, maar wel degelijk voor het hele grondgebied dat last kon ondervinden van de uitvoering van het project;

(...)

Dat het project bijgevolg geen invloed zal hebben op het lawaai dat in het Vlaams Gewest veroorzaakt wordt door de luchthavenactiviteit in Luik-Bierset; dat die verlenging er immers zou komen in de opstijgrichting; dat het Vlaams Gewest evenwel in de andere richting ligt;

(...)

Dat blijkt dat het Vlaams Gewest buiten het plan met betrekking tot de blootstelling aan geluidshinder en het plan voor de langetermijnontwikkeling van de luchthaven van Luik-Bierset ligt; dat bijgevolg in het geval de luchthaven verder wordt uitgebouwd tot ze verzadigd is, de gemiddelde geluidsdrukniveaus geregistreerd in het Vlaams Gewest altijd lager zullen zijn dan 55dB(A) Lden;

(...)

Dat bovendien artikel 1bis, § 7, derde lid, van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder, luchtvaartuigen die gebruik maken van Waalse luchthavens oplegt buiten de gebieden van het ontwikkelingsplan op lange termijn tussen 23 en 7 uur een geluidsdrukniveau van minder dan 77 dB (A) L_{max} te veroorzaken; dat uit de geluidsmetingen verricht door het Vlaams Gewest blijkt dat die geluidsdrempel goed in acht wordt genomen; (...);

Dat, ter herinnering, uit de geluidssimulaties uitgevoerd door de steller van het milieu-effectenonderzoek blijkt dat de verlenging van de baan als zodanig zal leiden tot een daling van de gemiddelde geluidsdrukniveaus veroorzaakt door de luchthavenactiviteit;

Dat de verlenging van de baan als dusdanig bijgevolg geen negatieve gevolgen zal hebben op het vlak van geluidshinder in het Vlaams Gewest;

(...)

4. De inachtneming van het besluit van de Waalse Regering van 4 juli 2002 en van het samenwerkingsakkoord

Overwegende dat sommige bezwaarindieners een schending aanvoeren van artikel 36 van het besluit van de Waalse Regering van 4 juli 2002 houdende organisatie van de milieu-effectenbeoordeling in het Waals Gewest, terwijl andere verwijzen naar het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten;

Overwegende dat het besluit van 4 juli 2002, dat in werking is getreden op 1 oktober 2002, en meer bepaald artikel 36 ervan, met toepassing van artikel 20 van het decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu in het Waals Gewest, zoals het is gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2002, niet van toepassing was toen de aanvraag werd ingediend;

Overwegende dat het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 de medezeggenschap beoogt van de burgers van de betrokken of mogelijkerechts betrokken gewesten, dit wil zeggen de gewesten die last zouden kunnen hebben van de schadelijke gevolgen van de projecten: de bewoners van die gewesten moeten immers de mogelijkheid krijgen hun mening uit te brengen en bezwaar in te dienen in het kader van een openbaar onderzoek;

Dat in de eerste plaats onderstreept wordt dat de burgers van de Nederlandstalige buurgemeenten, onder andere de gemeenten Hoeselt, Bilzen en Riemst, genoegzaam op de hoogte zijn gebracht van de vergunningaanvraag, in zoverre de meeste van de in het kader van het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften uitgaan van bewoners en besturen van de laatstgenoemde gemeenten;

Dat bovendien standaardbezwaarschriften zijn gepubliceerd in de pers;

Dat, aangezien het doel van deze bepaling in acht is genomen, de betrokken inwoners geen grieven kunnen aanvoeren daar zij hun mening hebben kunnen geven;

Overwegende dat met dat samenwerkingsakkoord, dat bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 11 augustus 2004, niet bij decreet van het Waals Gewest is ingestemd overeenkomstig artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; dat dat samenwerkingsakkoord bijgevolg niet geschonden kan zijn;

Dat hoe dan ook niet de bestreden handeling alle aangevoerde geluidsoverlast zal veroorzaken, doch wel de ontwikkeling van de bedrijvigheid die samenhangt met de exploitatie van de luchthaven, toegestaan bij het besluit van 6 februari 2003 tot herziening van het gewestplan van Luik".

Dat is de handeling waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat artikel 8, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting moet bevatten van de feiten die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten handeling of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat uit de voornoemde bepalingen blijkt dat de partij die de schorsing vordert in haar verzoekschrift tot schorsing concreet moet aantonen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als ze niet wordt geschorst, in de loop van het geding tot nietigverklaring belangrijke gevolgen kan hebben die in de praktijk onomkeerbaar of moeilijk omkeerbaar blijken in het licht van de gevolgen die aan de gevorderde nietigverklaring zouden kunnen kleven;

Overwegende dat de partij die de schorsing vordert aanvoert dat de hinder veroorzaakt door het overvliegen van het Vlaams Gewest door vliegtuigen die de noordoostelijke baan van de luchthaven van Bierset gebruiken, ondubbelzinnig vaststaat; dat afhankelijk van de concrete vluchtroute de geluidscontouren zich voornamelijk zullen uitstrekken boven de Vlaamse gemeenten Herstappe, Tongeren en Heers of Riemst en Tongeren; dat door de verlenging van de noordoostelijke baan de hinder boven de gemeenten Riemst en Tongeren zal toenemen; dat het immers de bedoeling zal zijn dat die baan gebruikt wordt door zwaarder beladen en volgetankte vliegtuigen van een groter type, die over een langere afstand en op lagere hoogte over het Vlaams Gewest zullen vliegen en meer lawaai zullen veroorzaken; dat de geluidscontouren derhalve een uitbreiding zullen nemen in de richting van het Vlaams Gewest; dat, doordat de DBA-schaal logaritmisch is, elke verhoging van de geluidsdruk betekenisvol zal zijn; dat een verhoging met 3 DBA reeds gelijkstaat met een verdubbeling van de geluidsdruk en de 70 DBA grens gedurende de nacht vaker overschreden zal worden, hetgeen tot een substantiële verhoging van de ervaren geluidsdruk zal leiden;

Overwegende dat de partij die de schorsing vordert bovendien van oordeel is dat het aldus omschreven gevaar voor een nadeel ernstig is, zoals de Raad van State

reeds heeft aangenomen in vorige zaken waarin de hinder door vliegverkeer ook werd aangevoerd; dat dat lawaai zal leiden tot verstoring van de nachtrust en slapeloosheid, wat volgens verscheidene geneeskundige expertises die op dat domein reeds zijn verricht door organisaties met wereldfaam blijvende gezondheidsschade kan meebrengen; dat verstoring van de nachtrust uit de aard der zaak een moeilijk te herstellen nadeel oplevert en zulk een nadeel niet chronisch moet zijn om als onherstelbaar te worden aangemerkt;

Overwegende dat de partij die de schorsing vordert nog aanvoert dat de verlenging van de baan van de luchthaven van Bierset aansluit bij de bedoeling die de Waalse overheid te kennen heeft gegeven om op lange termijn de economische uitbouw van de luchthaven te behartigen, hetgeen het ernstige en onherstelbare karakter van de hinder onderstreept; dat die verlenging van de baan immers inhoudt dat de lawaaihinder niet alleen zal blijven, maar nog zal toenemen, aangezien vrachtvliegtuigen, die lawaaieriger en minder modern zijn dan passagiersvliegtuigen, de baan zullen gebruiken; dat uit recente metingen, die in 2005 zijn uitgevoerd maar nog niet verwerkt zijn, zou blijken dat de geluidsnormen van de WGO 's nachts permanent en aanzienlijk worden overschreden, en dat de structurele toename van nachtvluchten bijna zeker meer overschrijdingen zal meebrengen op de luchthaven van Bierset;

Overwegende dat de partij die de schorsing vordert ten slotte opmerkt dat de milieuvergunning van de luchthaven van Bierset niet in de weg zal staan aan de onmiddellijke aanwending van de verlengde baan, zodat de hinder ten gevolge van de omstreden handeling onmiddellijk zal ontstaan.

Overwegende dat de verwerende partij in de schorsingsprocedure in hoofdde aanvoert dat, in tegenstelling tot de vaste rechtspraak terzake van de Raad van State, het gevaar voor een nadeel aangevoerd in de vordering tot schorsing geen persoonlijk nadeel is voor het Vlaams Gewest, ook niet gedeeltelijk; dat het Vlaams Gewest zich er immers toe beperkt een toename aan te voeren van de geluidshinder die de verlenging van de baan zou kunnen meebrengen boven het grondgebied van bepaalde gemeenten van het Vlaams Gewest, en meer bepaald van de gemeenten Riemst en Tongeren, die overvlogen worden door de vliegtuigen die opstijgen van en landen op Bierset; dat zulk een gevaar voor een nadeel de verwerende partij evenwel niet persoonlijk treft in de zin van de rechtspraak van de Raad van State;

Overwegende dat de verwerende partij in de schorsingsprocedure in de tweede plaats aanvoert dat het niet de bestreden handeling zelf zou zijn die de aangevoerde geluidsoverlast zou doen ontstaan, maar wel de uitbouw van de activiteit

die verbonden is aan de exploitatie van de luchthaven; dat deze uitbouw meer bepaald vastgelegd is bij het besluit van de Waalse Regering van 6 februari 2003 houdende de definitieve goedkeuring van de gedeeltelijke herziening van het gewestplan van Luik, welk besluit inzonderheid op het grondgebied van de gemeente Grâce-Hollogne voorzag in een aanpassing van de grenzen van het gebied voor openbare nutsvoorzieningen en gemeenschappelijke voorzieningen aan de zone van het luchthavengebied, rekening houdend met de verlenging van de hoofd baan van de luchthaven; dat het Vlaams Gewest in het kader van de procedure tot vaststelling van dat besluit echter nooit gereageerd heeft, en het besluit evenmin heeft betwist;

Overwegende dat de verwerende partij in de schorsingsprocedure in de derde plaats aanvoert dat het gevaar voor een ernstig nadeel dat het Vlaams Gewest aanvoert in zijn vordering tot schorsing in ieder geval niet in concreto wordt aangetoond; dat met de verschillende stukken die het Vlaams Gewest overlegt allereerst niet aangetoond kan worden dat de geluidsdrumniveaus die vastgesteld zijn in het plan met betrekking tot de blootstelling aan geluidshinder uitgevaardigd door de Waalse Regering, en de maximale geluidsdrempels die terzake zijn vastgesteld, naargelang van de beschouwde perioden van de dag, niet in acht genomen zouden zijn voor het Vlaams Gewest en meer in het bijzonder voor het grondgebied van de gemeente Riemst; dat integendeel uit de geluidsmetingen die het Vlaams Gewest heeft uitgevoerd op het grondgebied van de gemeente Riemst zou blijken dat de opgetekende gemiddelde en maximale geluidsdrumniveaus wel degelijk onder de maxima liggen; dat eigenlijk slechts twee overschrijdingen van het geluidsdrumniveau van 77dB(A) L_{max} vastgesteld konden worden op 1.519 geregistreerde bewegingen, wat verwaarloosbaar is; dat het feit dat terzake administratieve sancties kunnen worden opgelegd, hoe dan ook de mogelijkheid biedt het aantal overtredingen op dat vlak te beperken;

Overwegende dat de verwerende partij in de schorsingsprocedure voorts aanvoert dat de geluidsmetingen die het Vlaams Gewest in 2005 zou hebben verricht, bovendien niet aan het dossier zijn toegevoegd en bijgevolg niet in aanmerking mogen worden genomen; dat bovendien hoe dan ook niet op basis van de niet-verwerkte brutogegevens waarnaar aldus wordt verwezen kan worden uitgemaakt of het aangevoerde gevaar voor een ernstig nadeel daadwerkelijk bestaat; dat integendeel uit een verslag dat op 13 november 2006 is opgemaakt door een departement van het Vlaams Gewest, blijkt dat de geluidsniveaus die veroorzaakt worden door de exploitatie van de luchthaven van Luik-Bierset, niet veel veranderd zijn sedert 2002, en er zelfs een daling is genoteerd van de gemiddelde geluidsdrumniveaus die in 2005 zijn opgetekend tegenover die in 2002, 2003 en 2004 geregistreerd zijn;

Overwegende dat de verwerende partij in de schorsingsprocedure ten slotte de bewering van het Vlaams Gewest betwist dat de verlenging van de baan zou leiden tot een verhoging van de geluidsniveaus boven de gemeenten Riemst en Tongeren, doordat zwaar beladen grote vliegtuigen de baan over een grotere afstand zouden moeten gebruiken; dat de verwerende partij integendeel in herinnering brengt dat de maximale geluidsdrukniveaus die door de Waalse regelgeving opgelegd zijn door alle vliegtuigtypes moeten worden nagekomen, dat grote vliegtuigen die geluidsnormen overigens in acht kunnen nemen en de verlenging van de baan integendeel de mogelijkheid zal bieden kleine vliegtuigen door een geringer aantal grote vliegtuigen te vervangen, zodanig dat deze wijziging van de verdeling tussen grote en kleine vliegtuigen een gunstige invloed zal hebben op de totale Lden-niveaus;

Overwegende dat de verwerende partij in de schorsingsprocedure daaruit besluit dat vaststaat dat de geluidsdrukniveaus in het Vlaams Gewest ten gevolge van de exploitatie van de luchthaven van Luik-Bierset, na de verlenging van de baan, geen negatieve gevolgen zal hebben voor de gezondheid van de inwoners van dat gewest, aangezien aangetoond is dat het lawaai veroorzaakt door het luchtverkeer onder de drempel van 55 dB(A) Ldn of 56 dB(A) Lden geen negatieve gevolgen heeft voor de mensen die in de buurt van de luchthaven wonen; dat, wat het Vlaams Gewest betreft, die drempels in de praktijk immers vrijwel nooit gehaald zullen worden door de verlenging van de baan; dat het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in ieder geval niet naar genoegen van recht is aangetoond;

Overwegende dat het vaste rechtspraak is dat bij ontstentenis van een mogelijk persoonlijk nadeel voor de partij die de schorsing vordert, laatstgenoemde geen mogelijk nadeel bij terugslag kan aanvoeren, geleden door een derde, en het meer bepaald aan een publiekrechtelijk rechtspersoon niet toekomt de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling te vorderen door het door particulieren geleden nadeel aan te voeren, terwijl deze rechtspersoon zelf geen nadeel lijdt door de tenuitvoerlegging van de betwiste handeling;

Overwegende dat de partij die de schorsing vordert, in haar vordering tot schorsing als moeilijk te herstellen ernstig nadeel alleen de buitensporige geluidshinder aanvoert waaraan de bewoners van sommige gemeenten van het Vlaams Gewest zouden worden blootgesteld door de verlenging van de hoofdbaan van de luchthaven van Luik-Bierset, een verlenging die een toename van het luchtverkeer van deze luchthaven zou meebrengen; dat de partij die de schorsing vordert geen enkel gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat ze zelf zou lijden en ze zich meer bepaald op geen enkel gevaar van een nadeel beroept dat te maken heeft met de

regels van overleg tussen de gewesten waarvan ze de schending aanvoert tot staving van de eerste twee middelen van haar verzoekschrift; dat, aangezien een gevaar van een nadeel bij terugslag in hoofde van derden op zich overigens geen eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan wettigen, zodat niet voldaan is aan de voorwaarde van het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel op basis van het gevaar van een nadeel zoals uitdrukkelijk aangevoerd in de vordering tot schorsing;

Overwegende dat de partij die de schorsing vordert ter terechtzitting aanvoert dat het gevaar dat ze loopt op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel onderzocht moet worden in het licht van de twee gegevens waarop ze haar belang bij de schorsing van de bestreden handeling heeft gebaseerd, en meer in het bijzonder op de omstandigheid dat in casu afbreuk zou zijn gedaan aan haar prerogatief dat erin bestaat dat ze door de overheden van het Waals Gewest geraadpleegd dient te worden;

Overwegende dat de verwerende partij in de schorsingsprocedure opmerkt dat de Raad van State, volgens vaste rechtspraak, op de terechtzitting in de schorsingsprocedure geen gevaar voor een nadeel in aanmerking mag nemen dat niet aangevoerd is in de vordering tot schorsing; dat, mocht het bestaan van het gevaar voor een ernstig nadeel dat ter terechtzitting wordt aangevoerd ook worden onderzocht, dit hoe dan ook rechtstreeks zou voortvloeien uit het samenwerkingsakkoord en niet uit de bestreden handeling;

Overwegende dat de Raad van State niet de relevantie mag beoordelen van een gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wanneer dat nadeel pas op de terechtzitting in de schorsingsprocedure wordt aangevoerd, en nergens in de vordering tot schorsing is uiteengezet; dat dit hier het geval is, aangezien het Vlaams Gewest nergens in haar vordering tot schorsing een gevaar voor een nadeel heeft aangevoerd dat haar persoonlijk treft en dat het gevolg zou zijn van de schending van haar prerogatief dat erin bestaat dat ze betrokken dient te worden bij het overleg tussen de gewesten; dat bijgevolg geen rekening mag worden gehouden met het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat op de terechtzitting in de schorsingsprocedure is aangevoerd;

Overwegende dat de partij die de schorsing vordert niet concreet aantoonst dat ze persoonlijk gevaar loopt om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te ondergaan dat het gevolg zou kunnen zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling; dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden die volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vervuld moeten zijn

opdat de Raad van State de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan schorsen;
dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding, ingediend door de Société régionale wallonne du transport, afgekort als SRWT, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Het verzoek om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding, ingediend door de nv Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset, afgekort als SAB, wordt afgewezen.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt afgewezen.

Artikel 4.

De kosten betreffende het verzoekschrift tot tussenkomst ingediend door de Société régionale wallonne du transport, afgekort als SRWT, en het verzoekschrift tot tussenkomst ingediend door de nv Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset, afgekort als SAB, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de verzoekende partij en de tweede tussenkomende partij, ten belope van elk 125 euro.

Voor het overige wordt de beslissing over de kosten in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de Ve kamer,
rechtsprekend in kort geding, op dertig mei tweeduizend acht door:

de HH. R. ANDERSEN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
D. MOONS,	staatsraad,
J. JAUMOTTE	staatsraad,
Mevr. M.-Chr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Eerste Voorzitter van de Raad van State,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.